

Udateret. April i perioden 1903-1905

SENDER

Olivia Holm-Møller

RECIPIENT

Signe Constantin-Hansen, Thora Constantin-Hansen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Date explanation:

Brevet er udateret, men må være skrevet i april mens Olivia Holm-Møller boede i Vejle.

Mentioned people:

Elise Konstantin-Hansen

Archive:

Holstebro Kunstmuseum

TRANSCRIPTION

Kære Venner! Saa var det rigtig godt den Fakkeltog gik ud før I fik set, at det kun var en osende Praas. Ved mig er der ikke stort andet lysende fakkelagtigt end min røde Næse - og endogsaa den kan til Tider være næsten bleg. Ja jeg er glad - glad jeg skal rejse! for jeg trænger til det, København havde ikke forslaaet, det var blevet det bare Os. Naturligvis vilde jeg ogsaa meget gerne se Jer - den sidste Visit var saa volsom foreløbig. - men - jeg rejser ikke engang hjem til Hømaa først - af Pengehensyn, og det vilde jeg endda meget gerne, for dem hjemme er jeg kommet meget nærmere i disse Vejleaar. og Forældre trænger til deres Børn, og har jo ogsaa en Smule Ret til dem, men jeg er ikke meget datterlig. i Julen mente jeg Elise skulde virke mest opdragende paa mig, saa valgte jeg Aagaard - i Paasken havde vi sikkert aftalt, at jeg skulde være hjemme - saa fik jeg denne Rejseide og uden Tanke for tidligere Aftaler valgte jeg igen det jeg mente min egen Lidenhed var bedst tjent med. - nej hengiven og trofast - det er kun Talemaader for mig, det maa I alle vide - og I maa kun give hvad I kan med den Viden! - Men saa var jeg jo da hjemme nogle Dage sidst i Januar, og det var da saa dejligt, at hele den øvrige Verden ligesom gled bort i Taage. Kun disse 6-7 Mennesker var til for mig,

og saadan er det ogsaa jeg vil leve,
men dette er meget sværere i København.
- Jeg tænkte paa Jeres Appelsinsylteri
- hør Tak for "Morkien" Signe! og
for dit Brev – og for Thoras Brev!
Jeg maa le af Elises Bind - Baand -
bundne - Interesser, bare det ikke er
mig der har sat hende denne [Lavhed?]
i Hovedet ved at præsentere hende nogle
af disse udmærkede [Inretninger?],
kan man da ikke brænde dem?
I maa ikke sidde der hjemme "altid
parat til at modtage mig" - hvorfor
gør I dog det, - vi vil kun være
til for hinanden, naar vi er hos
hinanden.
Jeg faar en saadan ydmyg Fornemmelse
derved - glem mig bare! jeg skal
nok igen erindre mig Jer om min
Tilværelse.
Men jeg vilde ogsaa gjerne se dig
grusom gerne - lige nu!
lige i et Øjekast ryste alt trist og
tungt væk mellem os - for det er
vist noget tungt Vrøvl jeg lige har
skrevet.
lad os blæse, blæse blæse!!
Jeres Oliv som altid
vandrer i Aprilvejr og paa ujævne
Veje.

Kon Vinner! I sa er det rigtig
godt den Fakkul gik ud for I fik
set, at det kun er en osunde Poes.
Ved mig er det ikke stort andet lysende
fakkulogst end min gode Nese -
og endogaa den kan til Tider især
næsten bleg.

Iu er glad - glad især er rigt! for
er I begge til det, Kibet hvor havde
ikke foreslaaet, at der blev det bon
Os. Næstkommer vilde I ogsaa
mødtgør se for - den sidste Visit er saa
rolsom forelobig. - men - især
ikke engang hjem til Roman først -
af Pengene, og det vilde I
eudda meget gerne, for den hjemme
er I kommer meget senere i disse
Vileas.
og Forelæser I begge til deres Børn, og her
er ogsaa en lille Plet til dem.

men i er ikke meget datterlig -
i følelse mente i, Elise skulde vist
mest opbragde fra mig, saa valgte i
Aagaard - i Paasken havde i
sikkert aftalt, at i skulle være
hjemme - saa fik i denne Ryride
og uden Tanke for tidligere Aftale
valgte i igen det i mente min
egen lidenshed var bedst tjent med.
- nej hengiven og brofart - det
er kun Talemaade for mig, det
maa I alle vide - og I maa kun
give hvad I kan med den Viden!
- Men saa var i jo da hjemme
nogle Dage sidst i Januar, og det var
da saa dybt, at hele den iøvrigt
Verden ligesom gled bort i Taage.

kun dine 6-7 mennesker er de for mig.
og maaden er det ogsaa is til ber.
men dette er meget værd i Huset her.

— Jeg tænkte paa Jeres Appelsin sylteri.
— Hvis Tak for "Morskien" Liqueur! og
for det Brød - og for Thomas Brød!
Jeg maa se af Ederes Bind - Bænder -
bænder - bælter, for det ikke er
mig der har set deude denne Løshed
i Hovedet ved at presentere deude nogle
af disse udmærkede Broder.
kan man da ikke bære dem?

Jeg maa ikke sidde der hjemme "alltid
gerne til at modtage mig" - hvorfor
gør jeg dog det, - vi vil kun være
til for hinanden, men vi er her
hinanden.

Jeg har maaden en ydmyg Forbøn
derfor - glem mig, vær! is skal
nok igen erindre mig for om min
Filtvorte.

Men is vilde spørre om se dig
grønne grønne - lige mig!
Hvis i et Øjeblik nyde alt det og
tingt og mellem os - for det er
nået noget tingt Vind is lige her
skrevet.

lad os blæse, blæse blæse!.

Jens Oluf som altid
vender i Aprilvejr og fra igennem
Vej.